

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volitve v Ljutomeru.

Prihodnjo soboto, dne 21. maja bodo občinske volitve za Ljutomer. Tukaj se borita že več let dve stranki in sicer slovenska in nemčурсka. Letos se bodo te volitve vršile med največjo razburjenostjo. Razburjeno in razdraženo je namreč slovensko prebivalstvo in to po vsej pravici. Nekoliko tukajšnjih nemčurskih kričačev si je vbilo v glavo, da nas je treba preobrniti v »Prajze«. Začeli so hujskati in rogoviliti na vso silo med nami, od katerih živijo. Posebno v zadnjem času nimajo več mira ne po noči ne po dnevi. Slovensko prebivalstvo se je postavilo sedaj proti takemu rogoviljenju in je dobro spoznalo, da mora konec biti naši dozdanji potrpežljivosti. Nemško šolo hočejo imeti, va-njo natlačiti slovensko deco in sezidati to šolo s slovenskim denarjem. Tako zabiti pa vendar nismo, da bi k vsemu temu samo prikimali.

Takega gospodarstva ne smemo več trpeti. Na dveh straneh bi morali plačevati, v tem času, ko nam gre trdo za vsaki krajcar. Nemčurji bi nas radi pregovorili in nas vlovili v svoje zanjke, ker pravijo, da bo vse plačal nemški šulverein. Take laži naj povejo, komur čejo, nam ne! Mi dobro vidimo, v katerem grmu je skrit zajec. Nemško šolo si hočejo postaviti, kjer bo izključena vsaka slovenska beseda. In to si upajo in predrznejo tirjati v Ljutomeru, ki ima v resnici ogromno večino slovenskih prebivalcev in je obdan od popolnoma slovenske okolice. Trde Nemce si hočejo vzrediti v tej šoli. To kaže, da z nami nočejo imeti čisto nobene zveze, da ne bodo znali z nami govoriti in občevati. To kaže, da se hočejo od nas popolnoma ločiti, da ne potrebujejo ne našega jezika, ne nas in ne naših peněz. Nam je tako početje čisto po volji. Ker nas hočejo tako čez rame gledati, naj se nikar ne bojijo, da bi mi hodili k njim prosjačit. Mi hočemo ravno tako storiti. Mi imamo vso pravico in tudi sveto domovinsko dolžnost, da tako

storimo. Tu je naša zemlja, tu je naš dom in braniti bomo se pač vendar smeli! Ločimo, lahko se ločimo čisto od teh gizdavih gospodov. Mi jih ne potrebujemo, nismo jih sem klicali. Naj ostanejo sami med seboj! Tem bolje se bomo mi Slovenci združili, ki iz vsega srca ljubimo svojo slovensko zemljo.

To hočemo pokazati že pri prihodnji občinski volitvi v Ljutomeru. Nobena volitva dozdej ni še imela takega pomena, kakor ravno tota. Zdaj je treba, da se popolnoma spoznamo, kdo je naš in kdo je nemčur. Naše število raste od leta do leta, če tudi nemčurstvo pritiska z vsemi židovskimi silami. To je naše veselje in naša čast, da so naši možje zavedni, da so globoko prepričani o pravični in pošteni stvari, katero zastopamo in se za njo vojskujemo. Med nami ni plašljivca, ni magarca, ki bi se po vetru obračal. In ravno to nam daje trdno zaupanje, da bomo enkrat zmagali.

Volilci slovenski! Obračamo se do vas s prošnjo, da delate z vsemi postavnimi močmi v tem trenutku, da pride vsak naš volilec o pravem času na volišče. Na volilni dan snidemo se v jutro natančno ob 8. uri v gostilni gosp. Vaupotiča ter gremo skupno k volitvi. Naj ne ostane nobeden doma, naj se zdaj nikdo ne izgovarja s praznim izgovorom, da ne utegne ali da nas je itak zadosti. Zdaj bi bili taki izgovori nemoški in prazni. Brez vse boječnosti izpolnimo sveto državljansko dolžnost, katero od nas zahteva naš presvitli cesar in ljubljena domovina. Ne dajmo se pregovoriti in preslepiti! Zdaj hočemo dobro pogledati, kdo je res vreden naših denarjev in naše podpore. Kdor je z nami, prišel bo in dal bo svoj glas možem našega zaupanja. Kdor pa je odpadnik, tisti ne bo prišel ali pa bo glasoval proti nam. Čas je zelo resnoben in imeniten. Za prihodnje bode se vse slovensko prebivalstvo ravnalo po tem, kar bo videlo pri letošnji volitvi. Delajte toraj vsi na to, da pridejo vsi naši volilci in da nikdo ne ostane doma brez važnega vzroka. Postavite se krepko v bran,

ako bode videli nemčurske zanjke! Mi se zdaj vojskujemo za pravično, pošteno reč, vojskujemo se za sv. katoliško vero, za svoj jezik in za svojo zemljo. Sv. apostol Jakob pravi: »Kdor bi lahko kaj dobrega storil, pa ne stori, tistemu šteje se v greh«.

Cerkvene zadeve.

Mihael Rakoše, župnik na Bučah.

Prežalosten je bil 13. dan meseca novembra 1891 za Bučko župnijo. Zvonov mili glas naznanjal je celi fari, da se je nekdo preselil iz te solzne doline in črno, raz stolp cerkve sv. Petra vihrajoče bandero pričalo je mimogredočemu potniku, da je nemila smrt pobrala človeka, ki si je moral zaslug za cerkev pridobiti. Žalostna novica je šla od ust do ust v župniji, kakor zunaj nje, češ, »umrli so«, toda kdo? — Velečastiti g. župnik, Mihael Rakoše, so zjutraj ob 8. zatisnili svoje bistro in žarne oči, so izdahnili svojo bogaboječo dušo.

Ta novica, če tudi ni bila nepričakovana, pretresla je vendar vsakega. Vsakdo, ki je poznal ljubeznivega gospoda župnika, se je milo razjokal o tužni vesti, in nehoté ušle so mu besede: »škoda za dobrega gospoda«. Ko smo truplo rajnega gospoda na mrtvaski oder položili, prihajali so dobri farani v velikem številu še enkrat svojega ljubljenega dušnega pastirja gledat, njihovo od hude bolezní zdelano in spremenjeno truplo škropit in za njihovo dušo molit.

Dne 15. novembra, v nedeljo popoldne ob 3. uri bil je napovedan pogreb. Velika množica ljudi iz domače, kakor tudi iz sosednih far, več gg. učiteljev in druge gospode in 17 duhovnikov s preč. g. dekanom iz Kozjega zbralo se je bilo pred farovžem, da bi blagemu pokojniku zadnjo čast izkazali. Ko so se navadne mrtvaške molitve pred farovžem opravile, vzdignilo je šest častitljivih možev-farmanov krsto s telesnimi ostanke in sprevod se je začel pomikati proti cerkvi.

V cerkev prišedši postavili so krsto vstric prižnice sredi cerkvi. Kar trlo se je, toliko ljudi je prišlo v cerkev poslušat govor, ki se bo rajnemu gospodu na čast govoril. Ko smo mrtvaške večernice odpeli, stopijo na prižnico stari in dober prijatelj rajnega gospoda, namreč vč. gospod Martin Kragl, mnogozaslužni župnik Poljske fare. Slovo bi naj govorili blagemu g. Mihaelu, svojemu zvestemu prijatelju, toda kako, ker so jim obilne solze njihove oči zalivale. Vendar kljuba velike žalosti, rešili so svojo nalogo veledobro. Opisali so nam na kratko tek življenja rajnega gospoda, njihovo delovanje na raznih mestih, kamor jih je bil Bog odločil v dušno pastirstvo, njihove lepe lastnosti in čednosti in slednjič priporočali so njihovo dušo, ako še kake pomoči potrebuje, našim molitvam. Govorili so tako ganljivo, da ni bilo očesa, ki bi se ne bilo obilno rosilo za rajnim gospodom. Da, na ves glas je pridno ljudstvo za svojim dobrim dušnim pastirjem jokalo! Blagor ti ljudstvo, ki spoštujes svoje duhovnike in si prepričano o njihovem vzvišenem poklicu in stanu!

Ko smo po pridigi še za duše rajnega gospoda rajne rodbine in rajnih farmanov nekaj očenašev izmolili, ko smo pri krsti srce prešinjajoči »libera« izpeli, uvrstila se je zopet procesija, telesne ostanke rajnega so vzdignili, in so jih nesli k počitku na pokopališče. Preč. g. dekan Bosina so jamo blagoslovili, v katero se je krsta položila. Še enkrat smo »requiem aeternam« v slovesnem petji rajnemu želeli, gg. pevci so tužno na-

grobnico zapeli — in konec je bil žalostni slovesnosti. Žalostnim srcem podali smo se vsak na svoj dom želeč iskreno: »Bog daj rajnemu gospodu uživati večni mir in gledati večno luč!« (Konec prih.)

Usmiljeni bratje v Gradei.

V bolnišnici »usmiljenih bratov« v Gradei se je v preteklem letu zdravilo 2040 bolnikov vkup 45.901 dni. Izmed teh 2040 bolnikov bilo je ostalo od prejšnjega leta 130 in 1910 se jih je na novo vsprejelo. Bolnišnico še zapustilo 1325 ozdravljenih bolnikov, 406 zboljšanih in 43 neozdravljenih. Umrlo jih je 140 in s koncem leta jih je še v postrežbi ostalo 126 bzirom na domovino je bilo iz Štajarskega 1357, iz Ogerskega 103, iz Koroškega 102, iz Kranjskega 71, iz zgornje in spodnje Avstrije 65, iz Českega 48, iz Italije 30, iz Moravskega 24, iz Tirolskega 22, iz Hrvaškega 21, iz Primorja 13, iz avstrijske Šlezije 11, iz Bavarskega 7, iz Švice in Wirtemberškega po 5, iz Solnograškega, Saksonskega in iz pruske Šlezije po 4, iz Banata, Bosne, Galicije, Hesije, Prusije in iz Vorarlberškega po 2, iz Badenskega in Slavonije po 1, Oziroma vere, bilo je 1010 katoličanov, 1 pravoslaven in 2 nepravoslavna, 23 protestantov in 2 žida. Razun tega izdrlo se je v teku leta 10.586 zob; rane obvezat in za zdravniški svet vprašat, prišlo je okolo 12.500 oseb. V okrevalnici zuna, mesta v Algersdorfu se je postreglo 367 bolnikovu z 8184 dnevi. Želimo toraj ređu usmiljenih bratov, kateri že od leta 1615 v naši deželi tako velikodušno deluje, prav mnogo dobrotnikov za napredovanje njegovih blagih namenov. Redovniki in ubogi bolniki vsprejmejo dar pač hvaležno in vedno bodo za blagor in blagostanje dobrotnikov Vsegamogočnega prosili.

Šolarjem je prepovedano biti v krčmi na plesu in javnih veselicah. Po § 25 šolskega in naučnega reda dne 20. avgusta 1870 št. 7648 imajo učitelji dolžnost nadzorovati vedenje otrok tudi zunaj šole. Večina okrajnih glavarstev je na podlagi tega paragrafa s posebnim ukazom, ki se je navadno naznanil tudi župnijskim uradom s prošnjo za podpiranje v ti zadevi, naročila šolskim vodjem: naznaniti okrajnemu šolskemu svetu, kateri šolarji, ali že sami, ali v družbi odraslih, tudi starišev, so se udeležili plesa in drugih veselic v javnih gostilnah; naznaniti je vsikdar tudi gostilničar in oni, ki je urejeval dotično zabavo. Kjer enak ukaz še ni nāznanjen, doseglja bi ga lahko od okrajnega glavarstva ali učiteljska okrajna ali duhovniška dekanijska konferenca.

F. S. Š.

Gospodarske stvari.

Kaj nas uči narava.

(Dalje.)

V kaceu drugem slučaji zopet vidiš, da na drevesu, katero ti slabo rodi, vse veje križem rastejo. Ob enem tudi zapaziš, da ti je drevje pregosto nasajeno, da veje enega drevesa v one družega segajo. Ako naprej opazuješ, vidiš, da drevo samo na kviško raste ali pa posebno, ako je na bregu, vse veje proti oni strani molé, kjer imajo dovolj svitlobe, solca in pa zraka. Ob enem tudi opaziš, da je največ najlepšega ploda samo na oni strani, kamor prihaja solnce. To ti je vendar dovolj jasen govor. Vsako drevo potrebuje za-se svitlobe, da se zamore povoljno razvijati in roditi. V gozdu, kjer hočemo lepa ravna debla dobiti, tam sadimo na gosto. Primerjajmo na primer drevo stoječe na prostem in v gostem gozdu. V prvem slučaju je jako košato,

deblo se v primeroma mali visočini razcepi v močne veje, vsled česar je deblo veliko manje vredno. Nasproti pa v gostem gozdu stoječe drevo bolj na kvišku raste, stranske, posebno dolnje veje so kaj slabe in se primerno k obsenčavanju vsajujejo. Seme se dobi tudi samo na gornjih vejah. Še veliko taci slučajev bi mogli navesti, toda naj bode že to dovolj. Poslušajmo toraj govor narave in ne sadimo preveč tesno. Jabelka, hruške, češnje, potrebujejo za-se najmanj po 64—100 kvadratnih metrov zemlje. Sadimo jih toraj po 10 ali najmanj spored okolnostij po 8 metrov narazen. Ako jih bolj gosto sadimo, bodemo sicer s časom imeli več dreves, toda manj dohodka. Ker pa hočemo, dokler se jabelko, češnjevo ali hruševno drevo popolnoma razvije in celi prostor potrebuje, tudi prostor vmes izkoristiti, vprašajmo naravo, kaj naj vmes sadimo. Ako nočemo poljske rastline vmes saditi ali sejati, opazujmo slivo, ali breskev, itd. katere se hitro razvijejo, hitro počno roditi in dokler jabelka dorastejo, počno že starati. Posadimo toraj raje na mesto, da bi prve pregosto sadili, med vsaki dve jabelki po eno slivo itd. Tu bo prec kaj videti in v primerno kratkem času tudi kaj obirati.

Ako nam pa drevo pové, da ne more preveč roditi, ker so mu veje pregoste, ker samo od ene strani in tu samo na zunanjih delih svetlobo dobiva, pomagajmo mu! Vzemimo sekiro, skarje in nož. Vse manj vredne okolo njega stoječe rastline, katere ga na rasti in plodovitosti ovirajo, posekajmo brez usmiljenja. Potem mu zlezimo v krono in prvo vejo, katere med seboj tekmujejo, oziroma se borijo za obstanek, katere se med seboj križajo in gulijo ter vsled tega težko zaceljive rane, izrežimo. Potem pogledajmo še, katere pregosto stojé in si med seboj pristop svetlobe ovirajo, tudi te gladko izrežimo. Kako pa rezati? Vprašajmo tudi to naravo! Večkrat imamo priliko videti drevje, kateremu so bile veje tako odrezane, da so ostali še dolgi štelji. Tu vidimo, da se taka rana nikdar ne zaceli, temuč da počne tak štelj, ako slučajno ne počne na njem nove mladike odganjati, sahniti, razpokavati, trohneti in gnjiti. Gnjljoba gre potem naprej celo v deblo in večkrat celo drevo suho postane, samo vsled nedovoljne skrbnosti pri odrezavanji vej. Narava nas toraj uči, da moramo veje tikoma debela odrezavati, kjer se rane potem lahko zacelijo. Ako smo veje neskrbno odžagali, bodi-si tudi tikoma debela in ako se je začesnila, nastane tudi rana, katere se težko celi. Kadar torej vejo odrezujemo, zažagajmo jo najprej od zdolej in potem počnimo še le na zgornji strani. Tako se ne bode nikdar začesnila. Ravno tako vidimo, da se tudi ravno gladke rane lahko celijo. Ne bojmo se toraj truda ter vsako rano še lepo obrežimo. Če pa pustimo rano golo, posuši se tudi na površji, počne pokati in gnjiti. Zamaži jo toraj čez en dan, ko se je nekolikoliko osušila, z ilovico, kateri primešamo kravjeka in pa da bolje vkup drži, nekoliko plev ali pa rezanice ali s katranom, kateremu primešaš pepela. Poprašajmo potem drugo jesen drevo, s katerim smo tako ravnali, kako mu je, in odgovorilo nam bode v svojem veselji z največjo radodarnostjo.

(Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 16. maja v Arveži, v Šent-Ilji v slov. goricah, na Pilštanji, na Ponikvi, na Bizeljskem in v Vojniku. Dne 18. maja na Črni Gori nižje Ptuja in v Imenem (za svinje.)

Dopisi.

Od Sv. Martina na Paki. (Spomin.) Dne 2. maja smo izročili materi zemlji pozemeljske ostanke

blagega mladenča, marljivega šestošolca na Celjski gimnaziji, Janeza Mihelec. V cvetu življenja, se ne 20 let starega je po dolgotrajni plučni bolezni nemila smrt pokosila na veliko žalost dobrih starišev in vseh njegovih znancev. S svojim ljubeznivim in mirnim vedenjem se je vsakateremu prikupil. Ves čas njegove dolgotrajne bolezni smo se lahko prepričali, da bje v njegovih mladih prsah verno in pobožno srce. Posebno lepo se je to pokazalo pred njegovo smrtjo. Več dnij že poprej si je izvolil v sredo po beli nedelji, za sprejem sv. zakramentov, ne vedoč, da mu je nekončna previdnost božja po tem milosti polnem dnevu le še tri dni odločila za zemeljsko življenje. O kako ginljivo je bilo videti blagega mladeniča, to zalo pa ovenelo spomladansko cvetko, s koliko pobožnostjo je prejel sv. zakramente za umirajoče. Akoravno je srčno želel nadaljevati s tovariši svoje študije, vendar je bil popolnoma vdan v božjo voljo in je mirno, vedno v zavednosti pričakoval svoje zadnje ure, katera je odbila dne 30. aprila ob 6. uri zjutraj. Pet njegovih mladih tovarišev pripeljalo se je z dovoljenjem slavne gimnazijalne direkcije iz Celja k žalostnemu pogrebu, in so darovali krasen mrtvaški venec za njegov grob. Tudi tukajšnje vrlo učiteljstvo s šolsko mladino in mnogobrojno število pobožnega ljudstva spremljalo je blagega Janeza k večnemu počitku. Vsem dragim prijateljem in znancem, posebno pa njegovim mladim šolskim tovarišem bodi srčno priporočen v pobožno molitev. Naj počiva v miru! Bliščeči križ na grobu pa naj nam govori: »Da vidm'o v raji se nad zvezdami!«

Iz Trbovelj. (Novice.) Ustrelil se je v Trbovljah rudniški paznik Anton Gantnar. Nesrečnež pa se je slabo zadel ter v velikih bolečinah zdihuje v rudniški bolnišnici. Nekdo ga je zatožil pri ravnatelju Tepotcu in vsled tega je bil prestavljen iz Terezije na prvo številko. Za take tožbe ali denuncijacije ima v zadnjem času g. ravnatelj zelo poslušno uho in marsikateri delavec je že vsled njih zgubil svoj kruh. — Novo šolo stavijo v Trbovljah na »Vodi« za otroke rudniških delavcev. Dosedanja šola bila je šestrazredna; toda v vsakem razredu nad 100 otrok. Ker pa je nramnost pri rudniških delavcih na zelo nizki stopinji, sklenil je deželni šolski svet v šoli na Vodi ločiti dečke in dekleta. Temu sklepu deželnega šolskega sveta so se židovski posestniki Trboveljskih rudnikov dve leti ustavljali. Ob času štrajka meseca prosinca t. l. so sicer ravno isti oderuški velikaši kaj mlo delavcem na srce govorili v svojih razglasih »rudokopom«. Posebno pa se naglašali, kako »vestno« da skrbijo za nramno-versko vzgojo delavskih otrok. Ko pa je bilo treba v dejanju pokazati, kar so z lepimi besedami trdili, tedaj pa so se na vso moč branili. Slednjič pa so jih vendar primorali. V novem poslopji bode štirirazredna deška in štirirazredna dekliška šola. Zdaj se vzdiguje zid že nad dva metra od zemlje, dasiravno je slabo, za stavbo nevgodno, deževno vreme. Pa kaj hasni še tako krasno poslopje, ako pa ni vzgajališče na narodno-verski podlagi, ampak prisilna delavnica, kjer se ubija slovenski deci nemščina že v prvem razredu, pa brez blagodejne verske toplote.

Od Sv. Urbana pri Ptuju. (Orglarstvo.) Spet imamo nam vsem toliko zaželeni spomladni čas, veseli maj. Vse se spet veseli in radostno prepeva. Radi hodimo na gričke, da gledamo lepo božje stvarjenje. Najlepsi pa je sedaj že zeleni in s priljubljeno vinsko trto obrasten hribček Sv. Urbana, s katerega se najdalje po prijaznih hribih in dolinah človeško oko radostno ozira in se raduje tudi njega srce. Velikokrat so se že razni stani v tem času na tem prijaznem hribčku zbrali ter se združeno pogovarjali o svojih zadevah. Za letošnji maj pa nameravajo tudi orglarji in drugi cerkveni slu-

žabniki vsaj iz bližine Ptujске kaj enakega prirediti, da bi jeden drugega spodbujali ter tako zboljšali razna cerkv. opravila po željah čč. gg. duhovnikov v vsaki čas. Dan, kateri se je v to odločil, bo 16. maja na dan sv. Janeza Nepom., cerkvenega mučenika. Ob 9. uri bo sv. maša, potem prosta zabava s petjem in pogovarjanjem o prej omenjenih rečeh pri g. J. Colnarju. Vabi se k obilni vdeležbi, tedaj na noge!*) J. Č.

Iz Šaleške doline. (Sadjereja.) Naše sadjersko društvo prav vrlo napreduje. Še le jedno leto je, odkar je bilo ustanovljeno, pa si je vže pridobilo prav obilo udov, med temi deset ustanovnikov. Na 24. dan aprila sklicala se je glavna skupščina v Šoštanj in posebno za to, da bi se tudi kmetje okoli Šoštanja za koristno društvo pridobili. Naprosil se je tudi potovalni učitelj gosp. Belé, da bi na tem shodu predaval o pe-rečem vprašanji za naše vinorejce, o trtnej uši ter o gojenji ameriškanskih trt. Par dnij pred zborovanjem pa je gosp. Belé svoje predavanje brzajavno odpovedal. Vendar pa bi bilo društvo omenjeni dan še vsejedno zborovalo, ko bi ne prišle zapreke, na koje se poprej ni mislilo. G. predsednik bil je ta dan službeno zadržan, a g. podpredsednika, ki je bil namenjen voditi to zborovanje, potlačila je bolezen v posteljo, zaradi tega se tudi drugi Velenjski odborniki skupščine niso vdeležili. Sešlo se je pa v Šoštanji zaradi zborovanja prav mnogo kmetov in ti so bili nevoljni, misleč, da jih je pustil odbor iz malomarnosti na cedilu. Da se torej zborovanje ni vršilo, vredno je vsekako obžalovanja, vendar pa temu iz navedenih uzrokov ni kriv odbor. Dobro bi pa bilo, če bi odbor poprej, ko dan za zborovanje določi, vselej prevdaril, če bode tudi večini odbornikov mogoče se ob nameravanem dnevu zborovanja vdeležiti in če bi poskrbel, da tisti, ki je za kakšno predavanje naprošen, v resnici tudi predavat pride! Sploh je potreba, da naše društvo vže v začetku svojega delovanja prav resno deluje na to, da se med prebivalstvom vzbuja zanimanje in širi veselje za sadjerejo, ker to je poglobitna naloga društva. (G. Belé je bil uradno ta čas v Halozah. Ured.)

Iz Žalca. (Pojasnilo.) V dopisu iz Vojnika v zadnji številki »Slov. Gosp.« je tiskano črno na belo, da je nek »Francelj« tam v Vojniku, kateri bojda pluva v svojo lastno skledo in bije svoji materi, narodu v obraz. Povedati pa moram resnico, da celi svet izve, da takih odpadnikov in izdajalcev naroda ni rodila mati v narodnem trgu Žalskem, bilo bi pa to tudi sramota za celi trg. Imenovani možic zagledal je luč slovenskega sveta v vasi G., v hiši, kjer je bil bojda nek-daj luterski tempelj; toraj možic ni Žalčan, ampak G. ljan je »Francelj«. Ne vem pa, ali bodo vrlo narodni G. ljani kaj veseli svojega rojaka. J. K. S.

Iz Boračove pri Kapeli. (Občinske volitve.) V naši občini je bil dne 27. marcija županom izvoljen obče spoštovani in priljubljeni g. Jože Veberič, ki opravlja pri nas to častno pa težavno službo že od leta 1874. Mož je z besedo in djanjem narodnjak, ter skoz in skoz pravičen župan, kar mu mora pohvalno priznati vsak pameten občan. Slava možu poštenjaku! Vendar pa ima tudi on sovražnike, kakor teh sploh nikomur ne manjka. Neki prijatelj (?), g. J. W., si je prizadeval s svojimi pristaši, pravimi kimavci, izpodrinuti ga z županovega stola, ter sam sebe nanj posaditi, češ, tako imenitna oseba, kakor on, je kar navlašč stvarjena, da sede na županov stol! Da pa volilci nismo ž njim enih mislij, pokazale so jasno zgoraj omenjene volitve, pri katerih je bil J. W. enoglasno — samo ednoglasno za to čast izvoljen! — Da se Vam torej kedaj zopet enaka blamaža ne pripeti, svetovali bi Vam, g. W., da se v prihodnje nikar ne smešite s svojim napenjanjem, bodi si to očitno ali

*) Kakor se nam poroča je odloženo zborovanje. Ured.

skrivno; saj le predobro so nam znani Vaši naklepi. Enkrat za vselej bodi Vam povedano, da naš župan mora biti pred vsem veren, naroden in pravičen župan. In takošnjega imamo, pa smo zadovoljni.

Od Male nedelje. (Svarilo.) V zadnjem času ponaša se naš mali kraj tudi lahko z zdravnikom, kateri je začel razvijati za svoj žep prav plodonosno delovanje. Ali ne mislite si, da je ta gospod R. svojo učestnost si pridobil na kaki visoki šoli, kaj se; bil je prej trgovec ter še se lotil marsičesar drugega. Pa nič mu ni kazalo. Na zadnje mu pride na um, poprijeti se zdravništva in sicer takoj dejanski ali praktično. Ima pa za to dve lastnosti, kateri ga storita posebno sposobnega za težavni zdravniški poklic t. j. da nosi »mustače« (menda za tega del, da bolj učeno izgleda) in da ima nemško ženo. Zraven tega pa še se odlikuje po dveh drugih lastnostih, kateri ga tudi priporočate nevednemu človeku, daje namreč zelo cčna zdravila in da za svoj »trud« malo računi. Nevedni ljudje, posebno ženske mu kaj rade verujejo. Zakaj pa bi tudi ne, saj je učen, jako učen, da mu ni daleč okrog jednakega. On ima prè takšne knjige, po katerih vračijo doktorji; takšne pa tudi ima, v katerih je človek brez glave in brez rok namalan itd. Vračji pa vam tudi na jako čuden način. On prežene bolezen iz glave, prs, trebuha v noge; nekaterim zopet naroči čaj iz kakšnega domačega listja, in če hoče svojo celo učestnost pokazati, izroči bolniku kak »prašek«. In denarja niti ne vzame, saj ve, da tega naš človek ne da rad iz rok; pač pa meso, klobase, moko, jajca in še druge reči. — Kljub temu, da ima ta »gospod doktor« takó lepe zdravniške lastnosti, ne moremo in niti ne smemo ga priporočati, temveč ga odločno svarimo, da zamenja ta svoj zdravniški posel s kakim drugim. Da pa ne bodo dotičniki, katere je do sedaj ta doktor zdržal pri zdravji, v strahu za svojo zdravje, hočemo jim tukaj dati recept za dobro domače zdravilo: Klobase, jajca in druge reči, katere ste do sedaj temu doktorju nosili, pojejte sami in videli bodete, da se vam bō tudi zdravje zopet povrnilo. — Brdar.

Od Male nedelje. (Raznotero.) Zadnji moj dopis je malo piknil osobo v Bočkovcih, katera je toliko o računih kraj. šol. sveta pred kratkim kokodakala. Da sem Vam pa pisal resnico, spoznate že lahko na tem, ker je dotičnik moral svojo zmoto celo pred sodnijo potrditi in še to celo na očitnem trgu pri Mali nedelji oznaniti. No, gospone, drugokrat bolj počasi in previdneje, ker vaši bližnji imajo tudi čut poštenja, akoravno Vi to lastnost prisvojujete samo sebi. — Koruzo, krompir, ter iz večine vso pomladansko setvo smo opravili, ker je vreme bilo dokaj ugodno. Za ugodnim vremenom prišel pa je mrzel sever ter je posebno bukovo mladje celo posmodil; druge nesreče ni povzročil. Sedaj, ko nam je pohleven dež lepo namočil, vse bujno raste ter drevje tako divno in lepo cvete, da mi res mnogokrat pride na misel pesem:

Ko gledam v spomladi cvetoče drevo,
Se srce veselja mi smeje sladko.

Moravski.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Skupne države poračun za prihodnje leto je gotov in ostane v ostalem blizo tak, kakor je za letošnje leto, samo minister državne vojne tirja neki več za štiri milijone. Proračun pa se predloži delegacijama brž še le v meseci septembru, kajti prej ne bode za-nji časa. — Do konca tedna izvršijo se v državnem zboru, če gre vse dobro, razprave o občilih t. j. želez-

nicah na Dunaji. Kolikor se sodi, vsprejme jih večina drž. zbora, pa velika brž ona ne bode, kajti ta občila sežejo globoko v žepe plačevalcev davka in gg. poslanci, naši in konservativci sploh, torej ne morejo glasovati za-nje. Večina bode po takem iz liberalcev in pa poljskih poslancev. — V davčnem odseku vrši se te dni posvetovanje o davčnih predlogih g. ministra za drž. finance in kedar se le-to dožene v odseku, dobi jih drž. zbor v roke, da jih vsprejme ali pa odpravi. Ni pa se bati, da se zgodi zadnje, ker ima vlada že večino za-nje k redu.

Štajarsko. Nemški konservativci kažejo pri vsaki priliki, da minister za uk in bogočastje pri njih nima zaupanja in vsled tega se njih poslanci ne vdeležijo nikjer posvetovanja, v katerem gre za šolske stvari ali g. minister se še ne zmeni za to, kje kedaj pa mu še utegne zato žal biti, če le ne bode prepozno. — Novi poslanec za Graško mesto je pristopil klubu »nemških nacionalcev«, torej mladih Nemcev v državnem zboru. Iz kraja mu ni bilo prav volja.

Koroško. Kmetijska družba v Celovci ima v slov. delu dežele 14 podružnic in v njih 500 udov. To ni veliko, ali drugače ne more biti, kajti kmetijska družba ne mara slov. kmetov ter noče skrbeti za učitelja, ki bi znal slovenski, tedaj poučevati slov. kmete. — Mestni svet v Celovci je vendar-le dovolil družbi sv. Mohorja, da si postavi novo hišo ter napravi na-nji slov. napis. Dolgo se je tega branil, češ, da bi slov. napis kazil nemški značaj mesta!

Kranjsko. V nedeljo ima »Slov. društvo« društveni shod v Ljubljani ter se razpravlja v njem glasovanje slov. poslancev gledé na predlog Mladočehov, naj se postavi pravosodnji minister pred državno sodnijo. Le-ta predlog je v drž. zboru propadel in za to so glasovali tudi trije slov. poslanci, drugi pa so se odtegnili glasovanju. Možem, ki stojijo na čelu »Slov. društva«, to glasovanje ni po volji in še bi radi, da celo društvo ugovarja zoper tako »postopanje čudne politične trojice«. — Da se izdela »dolenjska železnica«, skrbi sedaj posebno društvo in na čelu mu je baron Schwegel. Prva skrb mu pač bode, da dobi dovolj denarja, močij za delo mu potlej ne izmanjka lahko.

Primorsko. Mestni urad v Gorici ne piše niti érke slovenske in vendar živi v mestu pri 7000 Slovencev in po vrhu še je Gorica glavno mesto Primorja, v katerem je slov. ljudstvo v večini. To je očitna krivica! — Iz Gorice bi radi železnico po Vipavski dolini gori do kranjske meje. Za-njo je 200.000 fl. že zagotovljenih in tako utegne že kedaj kaj biti iz nje.

Tržaško. Policija je v Trstu zaprla anarhista Mianija; on je doma sem iz blažene Italije in zato pojde tudi najbrž nazaj tje, ako mu sodnija v Trstu ne more »do kože«. — Slov. čitalnica v Trstu se je preselila v novo stanovanje in si ga je pripravila jako dostojno; slov. možje pa jo torej tudi obiskujejo tem raji.

Istersko. Prof. Spinčić, ki ga je naučni minister dejal iz službe, dobi neki postavno pokojnino, ali nam se dozdeva, da še s tem ni stvari poravnal. G. minister bo moral dodati še kaj — pravico, ki dohaja državnemu poslancu.

Hrvaško. Za šabor ali deželni zbor v Zagrebu treba bode novih volitev in madjaronska stranka je že vsa po konci. Kakor se kaže, dobijo celo v Zagrebu nje možévi večino glasov za-se.

Ogersko. V ponedeljek je umrl v Pešti Gabriel Baross, minister za trgovino, v 44. letu svoje dobe. Možu se poje hvala, da je storil za madjarsko trgovino veliko, več, kakor vsi drugi ministri, kar jih je bilo pred njim. Državni zbor pa je torej tudi sklenil, da se pokoplje »visoki mrlič« na stroške države.

Vunanje države.

Rim. Liberalci, ne samo nemški, radi bi po vsej sili svetu dokazali, da so sv. oče Leon XIII. poseben prijatelj republike, v novem času torej francoske. Jezi pa še možéve, da francoski škofje v pismih sv. očeta ne vidijo nikjer take prijaznosti, ampak opominj na slogo tudi v političnih rečeh.

Italijansko. Ministerstvo je odstopilo in di Rudini ne mara sestaviti drugega. Kako da bode torej novo ministerstvo, ne zna sedaj še nihče, ali govori se, da utegne Crispi, mož, ki mu še živé tri žene, pa je od pet do glave v službi freimaurerjev, priti na vrh, da-si kralj ne mara za-nj. Da se ne more nobeno ministerstvo dolgo vzdržati, kriv je ravno Crispi in njegova stranka, potem pa tudi pomanjkanje denarja.

Francosko. Nekaj si je ljudstvo v Parizu sedaj že odahnilo, odkar je prvi maj prešel, ne da bi bilo kako poslopje vzletelo v zrak in ker je ljudstvo v Parizu v obče lahkoživo, bode za nekaj časa že pozabljeno vse, tudi dobri sklepi. — Vlada je večim skofom »zaprla plačilo«, češ, da so se zagrešili zoper republiko in nje postave. Mogoče, toda ljubi Bog, ali naj molčijo, ko vidijo, kako vlada in nje stranka ravna in ruje zoper katoliško cerkev?

Belgijsko. Pri volitvah v delavsko razsodnijo so delavci izvolili same socialiste in prav tiste, katerih vlada lani ni vsprejela. Da je pri socialistih vsled tega veliko veselje, razumeje človek ali tudi vlada ne bode v zadregi, kajti čisto gotovo zavrže, kakor jo je lani, tudi letos volitev.

Angleško. Lord Salisbury je doslej na čelu vlade in če mu je verjeti, nima strahu, da njegova stranka propade pri volitvah v jeseni. No potem pa še ubogi Irci ne dobijo tako brž lastne uprave in lastne zemlje, kajti doslej je ona v rokah angleških plemenitašev. Sicer pa se zlahtni lord še lahko ukani: pod solncem je vse mogoče.

Nemško. Nek Ahlwardt je izdal knjižico, v kateri naznanja, da so puške nemških vojakov jako slabe in da jih je židovska tovarna naredila navlašč tako slabe, naj bi ne zmagala v boji nemška armada. Sedaj pa javlja vojni minister v Berlinu, da ni tako, ampak da so puške vse v redu. Komu naj človek verjame? — Govorica je vtihnila o shodu vladarjev v Berlinu in sedaj tudi ni misliti na-nj, dokler ne napravi kralj Umberto reda pri svoji vladi.

Rusko. Vlada je pripustila trgovino z žitom tudi v zunanje države, samo pšenice še ne pusti čez mejo, češ, da je nje treba doma, v krajih, kjer je niso lani imeli kaj prida. — Car že biva po dolgih letih sedaj prvokrat v Petrogradu v palači, v kateri je umrl njegov oče vsled ran, prizadetih od nihilistov.

Bolgarsko. Preiskovanje o tistih bombah, ki so jih našli v Ruščuku pri necem Armenci, je dognalo, da so bili agentje namenili bombe državnim veljakom, pa jih je torej policija še v pravem času dobila v roke.

Tursko. V pravdi zoper morilce dr. Vulkoviča so v Carigradu obsodili dva moža na vešala, dva druga pa na prisilno delo skozi 15 let. Le-ta pa bi bilo poprej še treba dobiti v pesti, doslej še jih niso ujeli. Toliko pa vedó, da sta imela pri umoru svoje roke.

Áfrika. Kairo v Egiptu je tisto srečno mesto, kamor jo je bil popihal Jäger, tisti blagajnik, ki je odnesel Rothschildu čez dva miliona iz blagajnice. Ondi pa se ni mudil dolgo, ampak ubral jo je neki v Grecijo.

Amerika. Koliko se ljudij seli iz Evrope v severno Ameriko, vidi se iz tega, da je prišlo v preteklem tednu samo skozi eno mesto, New-York, 13.177 tužcev, ki iščejo sreče v novem svetu. Iz nemških dežel prišlo

jih je nad 8000 in torej lahko znamo, da v Nemcih ravno »ne cvetó rožice«.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

II. Aleksandrija.

Rano v jutro, dne 26. mārčija (1889) dospela je z nami ladija v Aleksandrijo na Egiptovskem. Pozdravljamo te, slavna zemlja starodavnih faraonov! Aleksandrija je veliko trgovinsko mesto, toda kmalo ga pregledamo. Krasna je posebno frančiškanska cerkva sv. Katarine, ki je v Aleksandriji storila mučeniško smrt; ogle dati si je vredno tudi cerkvo staroverskih koptov (sv. Marka) ter razkolniški grški samostan in cerkvo sv. Save, kjer se še kaže kamenéni, 1', metra visoki stebber, na katerega je rabeljnu položila sv. Katarina deviško svojo glavo.

Izmed šol ste znameniti posebno: visoka šola sv. Frančiška Ksaverija (collège St. François Xavier) in šola sester Boromejank. Poslopje prej omenjene visoke šole je pač najlepše v celi Aleksandriji, a je delo stavbarskega mojstra, nekega jezuita. Stavili so to šolo od leta 1884—1888 na stroške francoske jezuitske provincije Lyonske. Poslopje ima tri nadstropja, raz ravno streho pa je krasen razgled po mestu in na morje. Učni red je tu večinoma oni francoskih gimnazij, razširjen na jezike jutrovih dežel. Ta šola je poleg mohamedanske visoke šole v Kahirí edina svoje vrste v Egiptu. V vrtu smo opazili čudovito drevo, »ban-jo« imenovano. Mesto listja spuščajo se iz visokih vej kačam in vrvm podobni izrastki navzdol ter se zarijajo v zemljo. Tako se s časom okoli debla napravljajo prostori, kakor male sobice z nastropji.

Manj srečne, kakor oo. jezuiti, so sestre sv. Boromeja s svojo ljudsko deklško šolo. Doma so te sestre večinoma iz Pruske, Poljske in Šlezije (Nemke in Poljakinje), ter zbirajo v šolo in poučujejo otroke večinoma nemške pa tudi druge. Našel sem tam edno Slovenko in tri mlade Hrvatice. Mnogo teh bogoljubnih učiteljic Boromejank umrje v mladih letih, ker niso vajene vročega podnebja, za susico. Zraven tega se imajo mnogo boriti s primanjko vanjem. Podpora je pičila a samo za hram, kjer bivajo in učijo, morajo plačevati stanarine, če se ne motim, 5000 frankov (po polgoldinarja). Nemčija jim daje na leto 1000 frankov v podporo nemštva na Egiptovskem. Mnogokrat se spominjam te šole ter nemškega šulvereina. Tukaj bi bila krvava potreba podpirati nemško šolo in hirajoče mlade učiteljice. Ali vganite, koliko jim da nemški šulverein? Nič! In zakaj nič? Ker bi jim sicer še zmanjkalo denarja za pokončanje slovenskega imena in slovenskih šol!

V obéh zavodih slišal sem turško svobodo — hvalliti! Sicer pridejo danes otroci v šolo, a jutri izostanejo, če jim ni količkaj po godu, to za napredek v poučevanju ni ravno kaj ugodno, — šolske sile ni, zato se pa tudi turška vlada nič ne vtika v šolske zadeve, nobeden nadzornik šol ne strahuje, svobodno se šola odpre in zapre, kjer kdo more in zna. Koliko truda pa je pri nas potrebno, če se kje hočejo ustanoviti šolske sestre!

Menihi in redovnice so po Jutrovem edini razširjevalci omike, posebej imajo frančiškani ljudske šole, jezuiti visoke šole in gimnazije (v Aleksandriji, v Berútu itd.), zaničevani ženski spol pa odgajajo katoliške redovnice raznovrstnih družb.

Smešnica. Hlapec nese kavo gospodu v zajutrek, v tem pa stopi gospod naglo iz hiše in hlapecu pade zajutrek iz rok ter se razbije na drobne kose. »Gospod«, pravi hlapec, »gospod...« »Nič gospod«, prestriže mu nejevoljno gospod besedo, »nič gospod, osel!«

Razne stvari.

(Blagoslovljenje.) Pri č. šolskih sestrah v Mariboru je nastala potreba, da se njih šolsko poslopje razširi in so mil. knezoškof v nedeljo slovesno blagoslovili temeljni kamen za novi del poslopja. Blagoslov božji biva vidno na delovanji č. sester.

(Visok gost.) Dnes ob 2 popoldne so iz Gradca prišli mil. škof in vojni vikar c. in kr. armade, dr. Belopotocky v Maribor ter bodo gost našega mil. knezoškofa.

(Deželni zbor.) Načrt postave, katero je deželni zbor v Gradci sklenil, da se vpelje v našo deželo ženitbenska oglasnica, ni našel pri visoki vladi na Dunaji milosti ter ga ona ni hotela Nj. veličanstvu predložiti v potrjenje. Taka postava bi bila neki zoper državno ustavo.

(Žensko učiteljišče.) Kakor se nam poroča, razširijo č. šolske sestre v Mariboru pouk za prihodnje učiteljice že prihodnje leto in so naredile iz tega namena že tri č. sestre: Benedikta Zupančič, Stanislaja Voh in Leopoldina Flucher skušnjo za meščanske šole in sicer vse tri z odliko, na ženskem učiteljišči v Ljubljani. Iz kraja bode učiteljišče še samo zasebno, toda s časom dobi gotovo tudi pravico javnih učiteljišč.

(V pokoj.) stopi neki Nj. ekscelena dr. Jože vitez Waser, predsednik višje deželne sodnije v Gradci. Nemškim liberalcem ta novica ne bode po volji, tem bolj pa vsej gospódi, kar je imamo slovenske pri c. kr. sodnijah in drugih uradnijah, do katerih sega roka moža, ki ima to velevažno službo.

(Roman Fekonja), slovenski slikar, je z izvrstnim vspedom dovršil Graško slikarsko akademijo in je eno leto svoje študije nadaljeval na Dunaja, kjer je naslikal dr. Mikošiča. Sedaj pa je odšel s svojo sestro v Ameriko k sorodnikom, pa se misli o svojem času spet vrniti. Doma je v Veličanah Svetinjske fare. Slikal je že doprsne podobe s kredo in barvami. Nedavno je izvršil podobo deželnega šolskega inspektorja dr. Jarca za Ljutomersko šolo.

(Nagle smrti) je preminil v ponedeljek g. Ivan Irgel, nadučitelj v Trbovljah, v necem kopaljšči v Mariboru. Kakor se sluti, zadela ga je kap v kopelji in izdihnil je svojo dušo, ko so ga iz kopelji peljali v bolnišnico. Celih 28 let je bil marljiv in vesten učitelj na ljudski šoli v Trbovljah.

(V Dravo) je skočil dne 4. maja Peter Bezovnik, hlapec pri R. Sonzu v Breznu ter še njegovega trupla doslej niso našli. Kakor pa se pravi, ni bil pri zdravi pameti.

(Izginil) je z Ribnice na Pohorji dacar Roman Bezjak, seboj pa je imel okoli 300 fl. Dne 29. aprila so ga videli v Mariboru, potem pa ne zna nihče, kam da je prešel.

(Posojilnica.) Pri posojilnici v Gornji Radgoni, ki je začela s 15. febr. 1892 poslovati, vložilo se je do konca aprila 6898 fl. 10 kr., izposodilo se pa je 4276 fl.: 57 pa ima posojilnica udov.

(Savinjska posojilnica) v Žalci je imela leta 1891 307.589 fl. prometa, čistega dobička je bilo 2032 fl. 27 kr. Na hranila daje posojilnica 4 $\frac{1}{2}$ %, jemlje pa od posojil 6 $\frac{0}{10}$ obrestij.

Oznanilo.

Na štajarski deželni kmetijski šoli v Grottenhofu pri Gradcu se odda z začetkom šolskega leta 1892/3 to je od 15. septembra 1892 **več brezplačnih mest.**

Namen te šole je daljnja odgoja **sinov štajarskih gospodarjev** na podlagi v ljudski šoli zadobljenih znanosti, za gospodarski poklic. Vsak učenec mora dve leti, ako pa nima potrebne znanosti tri leta na zavodu ostati, dobi tam stavovanje, navadno hrano in se mora udeležiti poduka in gospodarstvenega dela. Za obutalo in obleko mora vsak sam skrbeti.

Učenci morajo biti ob času vstopa v zavod najmanj 16 let stari, krepkega in zdravega telesa, npravni in morajo dopričati, da so izpuščeni iz ljudske šole in da zastopijo navadna kmetijska dela.

Prošnjiki za ta mesta naj svoje prošnje s krstnim, domovinskim listom, s spričevalom o zdravju, cepljenji koz, nravi in s šolskim spričevalom, z dokazom o premoženju potrjenim od župana, ravnatelju dež. kmetijske šole vsaj do **15. julija 1892 osebno** izročijo.

Gradec, dne 5. maja 1892.

Od štaj. dež. odbora.

Javna zahvala

banki „**SLAVIJA**“, vzajemno zavarovalnemu zavodu, katero izrekuje Štefan Marčič iz Gorice, okraj Maribor, za požarno škodo, ki ga je zadela letos na veliko sredo. Na veliki petek bila je že škoda uradno pregledana, kmalo za tem pa po zastopniku Matiju Goričan v polno zadovoljnost izplačana.

S hvaležnostjo priporočam vsakemu ta narodni zavarovalni zavod.

Gorica, dne 6. maja 1892.

Štefan Marčič.

V pričujočnosti župana:

Mihael Valand, župan.

Dve lepi posestvi

v **Polenškaku**, eno z lesenim hramom in tremi orali zemljišča, drugo z zidanim in z opeko pokritim hramom in pet oralov zemljišča se ceno prodasta. Dve tretjini zneska lahko ostanete po 4 % obresti na pesestvu. Več pové **Martin Segula v Polancih.** 3-4

Za loga mizarkega in opravskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov; balzakov, otoman sof. kanapejev, naslanjačev. posteljnih vložkov in žimnic

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih

zreal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačnim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 5-20

Ugodna ponudba.

Na prijaznem kraju, tik Ribnice, je ob močnej vodi na prodaj lep **čučina**. Poslojje vse zidano, trije tečaji v mlinu, zraven izvrstno urejena preča za olje delati, dve izbi, kuhinja, hlev, skedenj in prostora dosti za shrambo, vse pod jedno streho in v najboljšem stanu. V obližji malo konkurentov. Cena gotovo nizka. Natančneje se poizve pri gospé **Mariji Murko** posestnici mlina v Ribnici, pošta Reifnig. Steiermark. 1-2

Harmonična zvonila

z jarmi vred proti poroštvu, da so dobro vglasbena in iz najfiniše robe.

Zvončke za na steno, zvončke za službo v cerkvi, za 3, 4, 5 glasov po 6, 8, 10 gld. eden. Dalje:

Cerkvene svetilnike

lustre, svetilnice, svetilnike za na steno, kanontablice, masivne iz zmesi zlata podobne po izvrstno okusnih modelih lite, ki se krasno svetijo, kakor bi zlate bile, in so trpežne za več, kakor 100 let, solidno delane in jih po **nizkej ceni** priporočuje

Albert Samassa,

strojev c k. dvorni zvonar in fabrikant in gasilnega orodja

v **Ljubljani.**

Podrobne cenilnice dopošlja brezplačno in franko. 4

Kramarija

najraji s krčmo vred in nekaj zemljišča blizo kake farne cerkve z dobrim prometom se išče kupiti, ponudbe s ceno vred sprejema upravnništvo „Slov. Gosp.“ pod št. 17. 3-3

Kupil bi rad štacuno ali pripravno hišo z malim posestvom pri farni cerkvi. Kdor

ima kaj enakega, naj naznani

Fr. Novak. 2-2

trgovcu pri Sv. Duhu, pošta Leutschach.

Dva voza

s štirimi sedeži se prodata po ceni. Več se izve pri upravnistvu tega lista. 3-3

Protin, revma,

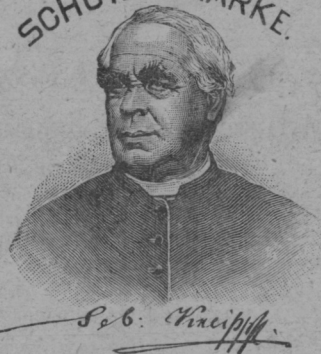
trganje po udih, izpadanje lasov, chromenje, boleznj v želodci in živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojim iz močnega, planinskega vina destiliranim **konjakom**, kateri se je poskusil kot najboljšje duha in telo okrepačoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica **1 fl. 20 kr.** 4 steklenice se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri 13-15

Benediktu Hertl, graščaku v Goliču pri Konjicah.

Posestvo na prodaj.

Vdovec, 60 let star, proda prostovoljno svoje posestvo pri farni cerkvi: hišo z gospodarskim poslojem, pripravno za vsako kupčijo, kjer je že dolgo let oštarija in mesarija in 10 oralov travnika, njive in vinograda. Plačilo v obrokih po ugodni ceni. Več se izve pri **Francu Pichler-ju**, posestniku v **Koprivnici**, pošta **Reichenburg**, Stajarsko. 3-3

SCHUTZ - MARKE.

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih **bratov Ölz** z varnostnimi markami: **podobo in ponvico.**

Ako se jej primeša nekoliko 3-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši in najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščena tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Priporočam svojo dobro izkušano kotlovino, znotraj kositerne

vakuum

peronospora - brizgalnice,

komad **14 gld.** Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka v gotovem ali po povzetju.

A. Fiebiger,

kotlar koroške ulice 5, v Mariboru. 6

